

תולין פרק עשרים שבת

קלמ'.

עין משפט נר מצוה

בז א מיי פ"ג מהל
מסדרין הלכה ט סמג
לאון רו טו"ע ח"מ ס' ח
ספ"ג:
בז ב מיי פ"י מהל' תמנת
עניני הלכה א סמג עשין
קסג טור י"ד ס' רמז:

תורה אור השלם

- שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני במחיר יורו וביאק' בכסף קצטו ועל יי' ישענו לאמר הלאו יי' בקרבנו לא תבוא עלינו קרע: מיכה ג ט"א
- לכן בגלגלם ציון שדה תחרש וירושלם עין תהיה ובר הבית לקבמת יע': מיכה ג ב
- ואשיבה ידי עלך ואצרוף כבוד סיגך ואצירה כל בדילקי: ישעיהו א ג
- ציון במשפט תפדה ושיקה באצוקה: ישעיהו א כ
- הסיר יי' משפטך פנה איבר מלך ישראל יי' בקרבך לא תירא יע צפניה ג ט
- שבר יי' מטה רשעים שבת משלים:
- כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תרהף: ישעיהו טג ג
- ברכת הויר עד תאות גבעת שלם תהיון לראש יוסף ולקדוך נזיר אהיו: בראשית מט כ
- וישא משאת נאת פניו אלדם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם תמש ידות וישעו וישכרו עמו: בראשית מג לד
- ותיר אף יי' במשה ויאמר הלא אדרן אודך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הפה הוא יצא לקראתך ודך אף ושמח בלבבו: שמות ד די

מוסף תוספות

- שיבמי האמוראים אלא דבתי הכי נהנו כותיהו. תוס' ה"ש. ג. דלא מקבלי טומאה. תוס' ה"ש. ג. רב אחא בר יעקב דליטבולו. תוס' ה"ש.

הלכה נכונה. בטעמים שלא יהא זה מחלוקת: ג' ענינות. נשדח ישפטו במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו: ג' פורעניות. שדה תחרש עיני תהיה ולזמות יער: ויועליך נכסחלה. ואחר כך יקרא לך עיר הזקק לשרות זה שכינה: אי צטלי יהירי. ישראל מתייהרים בצלורות ובמלכודי יהיות כפרעים הללו: צטלי אמגושי. יצטלו מסיתים ומדיחיים) המשניאים אותנו: סגיד. הם גסי הרוח שמגדלין עלמן לשון ישנה מלד (אויב ח) ואח"כ ואסירה כל גדילך אלו אותם) המגדלים שונאי ישראל מן הקב"ה בשקריהם ובפחזותם: צטלי דייני. רשעים משרלם שמתין דין: צטלי מעל ישראל: גויירפטי. נוגשי שוטרי עובדי כוכבים): שנעשו מקל לתוניהם. לשמשיהן נתנין די והיוין להן לחוק לומר לא אחיה שליח ואומין את פלוגי צ"ד אס לא תרצה שחר ואחר פסק דין לא ארדנו ליכנס למשכנו: צטט מושלים. מקל אגרופין של מושלים היינו דיינים רשעים שת"ח שבמשפחותם להם למקל ולאגרוף של ידיהם היו מעמידין אותן ומחפין עליהם ועושין סניגורין לדבריהם: לדייני צור. שבצננות אותן ת"ח מעמידין דייני צור לדון את כל הבא והרבה דייני שאין נמלכים בהן ומטיין אותן: כפיכם נגואלו דדם אלו הדיינין. שפיהן פשוטין לקבל שוחד ומטיין את הדין ונותנין ממון מן הצעלים שלא כדין ונותנו לשכנגדו והיה הוא כוונט נשמתו: סופרי הדיינין. שכתוצין טטרות של רמיה: עורכי הדיינין. מלמדין את צעלי דינין לטעון: עמו. מכלל דעד השתא לא: וזה לתשן המשפט. שכנגד הלך שהיה גדול ממנו וקודם למה נגלית שכינה על אהרן כדכתיב (שמואל א ג) הנגלה נגלית אל בית אביך ונאמרה לו נבואה של מלכים הכתובה (בחקוקל כ) עד וימרו בי ואעפ"כ לא נתקנא צו צואת: בני צערי. שס מקום: יליש מהו. לנטומה בשבת: נשואת. המולוין שגדל על ההגה מהו צכרמא ירק הוא וכלאים צכרס או אילן הוא ואינו כלאים צכרס: ולישנה להו. דד הימר זה: שדמי צר יחוקאל. כרך עליה חוטו לו כדמינה: ומשני לפי שאינן בני סורה. ומקילי טפי: עירבובא. כלאים: וק"ל. צכרמא צפרק כילד גבי ערלה וה"ה לכלאים שחק היא מורה התלויה בצרך ואינה נוהגת מן המורה אלא בצרך: יהיז פרוטס למינוק נכרי. קסצר צחוך לצרך שרי ומיהו כל כמה לחפשי משני שלא ילמדו להקל: ולא

ר"ב עמרם חסידא מנגיד ע"ה
ר"ב משרשיא יהיב זיה פרוטס א"בברי בו'. קשיא לי אמאי הא אמרינן לעיל דהלכה כר"ט דמיקל צחור'ל ורין לומר דצמקומס לא היו בני מורה: ור"יתן זיה לתינוק ישראל. אומר רבי שקבלה הוא צדינו שזה המקשה רב אחא צר יעקב והיינו הא דלמנר צעירוצין צטליה בכל מערצין (דף מ: וסג) גבי צכרת זמן על הכוס צויה"כ דמפרש התס דלא אפשר דהיכי ליעציד כו' ליתציה למינוק לית הלכתא כרצ אחא צר יעקב דילמא אתי למיסרך ולא מלינו צמקוס אחר דלית ליה לרצ אחא הא סברא יו"מ דהוא ההוא דפ' צכרת דנדה (דף ס: וסג) דימתא דמתניא משוס נגזי ולא חיישין לסקך צתה צמקוס לורך ולא נהירא דמאי שנה דנקיט טפי רצ אחא צר יעקב מכל שאר אמוראי דהמס ועל ההיא דהמס אומר ר"ט שנותר ליתן למינוק לשמות כוס של צכרה כו' מיקלע מילה צויה"כ ולא חיישין דילמא אתי למיסרך כיון שאין זה מנהג (בצקצוע) ולא דמי לכוס דיוה"כ דאי הוו יהיז ליה אתי למיסרך אף כשיהיה גדול כיון שעושין מנהג לשמות בכל שנה ושנה צויה"כ: יוס

הלכה נכונה. בטעמים שלא יהא זה מחלוקת: ג' ענינות. נשדח ישפטו במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו: ג' פורעניות. שדה תחרש עיני תהיה ולזמות יער: ויועליך נכסחלה. ואחר כך יקרא לך עיר הזקק לשרות זה שכינה: אי צטלי יהירי. ישראל מתייהרים בצלורות ובמלכודי יהיות כפרעים הללו: צטלי אמגושי. יצטלו מסיתים ומדיחיים) המשניאים אותנו: סגיד. הם גסי הרוח שמגדלין עלמן לשון ישנה מלד (אויב ח) ואח"כ ואסירה כל גדילך אלו אותם) המגדלים שונאי ישראל מן הקב"ה בשקריהם ובפחזותם: צטלי דייני. רשעים משרלם שמתין דין: צטלי מעל ישראל: גויירפטי. נוגשי שוטרי עובדי כוכבים): שנעשו מקל לתוניהם. לשמשיהן נתנין די והיוין להן לחוק לומר לא אחיה שליח ואומין את פלוגי צ"ד אס לא תרצה שחר ואחר פסק דין לא ארדנו ליכנס למשכנו: צטט מושלים. מקל אגרופין של מושלים היינו דיינים רשעים שת"ח שבמשפחותם להם למקל ולאגרוף של ידיהם היו מעמידין אותן ומחפין עליהם ועושין סניגורין לדבריהם: לדייני צור. שבצננות אותן ת"ח מעמידין דייני צור לדון את כל הבא והרבה דייני שאין נמלכים בהן ומטיין אותן: כפיכם נגואלו דדם אלו הדיינין. שפיהן פשוטין לקבל שוחד ומטיין את הדין ונותנין ממון מן הצעלים שלא כדין ונותנו לשכנגדו והיה הוא כוונט נשמתו: סופרי הדיינין. שכתוצין טטרות של רמיה: עורכי הדיינין. מלמדין את צעלי דינין לטעון: עמו. מכלל דעד השתא לא: וזה לתשן המשפט. שכנגד הלך שהיה גדול ממנו וקודם למה נגלית שכינה על אהרן כדכתיב (שמואל א ג) הנגלה נגלית אל בית אביך ונאמרה לו נבואה של מלכים הכתובה (בחקוקל כ) עד וימרו בי ואעפ"כ לא נתקנא צו צואת: בני צערי. שס מקום: יליש מהו. לנטומה בשבת: נשואת. המולוין שגדל על ההגה מהו צכרמא ירק הוא וכלאים צכרס או אילן הוא ואינו כלאים צכרס: ולישנה להו. דד הימר זה: שדמי צר יחוקאל. כרך עליה חוטו לו כדמינה: ומשני לפי שאינן בני סורה. ומקילי טפי: עירבובא. כלאים: וק"ל. צכרמא צפרק כילד גבי ערלה וה"ה לכלאים שחק היא מורה התלויה בצרך ואינה נוהגת מן המורה אלא בצרך: יהיז פרוטס למינוק נכרי. קסצר צחוך לצרך שרי ומיהו כל כמה לחפשי משני שלא ילמדו להקל: ולא

ושמח בלבו וזה לחשן המשפט על לבו: שלחו ליה בני בשכר ללוי כילה מהו כשותא בכרמא מהו מת ביי"ט מהו אדאזול נח נפשיה דלוי אמר שמואל לרב מגשיא אי חכימת שלח להו כילה חורנו על כל צידי כילה ולא מציינו לה צד היתר ולישלח להו כדרמי בר יחוקאל לפי שאינן בני תורה כשותא בכרמא עירבובא ולישלח להו כדר' דתניא ר' תרפון אומר אין כלאים בכרם וחכמים אומרים כלאים בכרם וק"ל כל המיקל בארץ הלכה כמותו בחו"ל לפי שאינן בני תורה מכריז רב האי מאן דבעי למיזרע כשותא בכרמא ליזרע רב עמרם חסידא מנגיד עילויה רב משרשיא יהיב ליה פרוטס לתינוק נכרי וזרע ליה וליתן ליה לתינוק ישראל אתי למיסרך ליה לגדול נכרי אתי לאיחלופי בישראל מת שלח להו מת לא יתעסקן ביה לא יהודאין ולא ארמאין לא ביום טוב ראשון ולא ביום טוב שני איני והאמר רבי יהודה בר שילת אמר רבי אסי עובדא הוה כבי כנישתא דמעון ביום טוב הסמוך לשבת ולא

א) וימתו כג. ע"ש ט"ז ט"ז ט"ז. ע"ש. ג) וימתו ט"ז. ג) סנהדרין לה. ד) ג' וי' יעלכו וי"א צכרמא ונכרי וע"ש מ"ש על הגלגל סנהדרין ג' לה. א) ונכרי הערוך ערך ג' א' ג'א דלפני פי סריס וטורי השרס ועברך ידור גרס גויירפטי פי רשעים. א) ומס' סוף פרק ג דכלאים. א) צכרת לה. א) מס' א' יצטלו המיין. א) גלחוס ט) מס' א' המיין. א) מס' א' שטוי מלכות. א) כ"ג הכ"ל והיעצין ממקו.

לעוי רש"י

הומולו"ן. כשות.

מוסף רש"י

שנאמר כו' ואצרוף כבוד סיגך. תפוחת שך (סנהדרין ג. ח. א). בדילקי. המודלים לחשי טס (שם). הירור. גסי רוח משרלם (שם). אמגושי. פרסיס משפטין שמתעין ישראל. תמס' שבת (לעיל עה). פלוגתא איכא למיד אמגושי תמס' ואיכא מ"ד נדופי עמיס (סנהדרין שם). גויירפטי. שופטים עמיס המוכנין את ישראל מנקלות (שם). בטלי אמגושי דכתיב ואצרוף כבוד סיגך. רכס וגדולס נבוקוס. כשאצרוף ואחלקס אזי אסירה כל גדילך אמגושי. הנדלס מירלח המקוס. סיגך. כמו רב. דמחרמנין סגי (שם). הסיר ה' המשפטין. כמו שפטיך. פנה איריכך. גויירפטי (שם). כל המיקל בארץ הלכה כמותו בחו"ל. לדין דלניה מן המורה הך אתי המקל (ברכות לו).

רבינו הגנאל

ודח שהשיב רב מגשיא לבני בי בשכר. על הכילה ועל הכשות בכרם ועל המת ביי"ט